

Armo & Totuus

No. 2 / 2003

”Katso, minä tulen pian, ja minun palkkani
on minun kanssani, antaakseni kullekin hänen
tekojensa mukaan”

Ilm. 22:12

Sisältö No. 2 / 2003

- 2 **Miksi minä elän? / James N. Smith**
- 3 **Jäännöksen todistus / Norman W. Crawford**
- 4 **Matt. 22:1-14 Hääateriavertaus / William MacDonald**
- 7 **Seitsemän lampunjalkaa - Efeso / Jim Allen**
- 15 **Hengellinen vastaanottavaisuus / A. W. Tozer**
- 17 **Turmeltu timantti? / J. H. M.**

Keitä me olemme?

Olemme uskovia, jotka kokoontuvat Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen. Me uskomme,

- että on olemassa vain yksi Jumala, joka on ollut olemassa ikuisesti kolmena selvästi erottuvana persoonana: Isänä, Poikana ja Pyhänä Henkenä.
- että Jeesus Kristus oli Jumala ihmismuodossa; että Hän syntyi neitseestä; että Hän kuoli antaen itsensä uhriksi syntisten edestä; että Hän nousi ruumiillisesti kuolleista ja astui taivaisiin.
- että syntiinlankeemuksen seurauksena ihmiskunta on synnin alaisuudessa ja että jokainen ihminen on syntinen luonnoltaan ja teoiltaan.
- että Jumala tarjoaa meille armossaan ja hyvydessään täydellistä ja ilmaista pelastusta Jeesuksessa Kristuksessa ja että tämä pelastus annetaan meille lahjaksi.
- että henkilökohtaisen katumisen ja uskon kautta Jeesukseen Kristukseen ihminen syntyy uudesti, vastaanottaa Pyhän Hengen, julistetaan syyttömäksi Jumalan edessä, saa ehtoitta anteeksi kaikki syntinsä, saa ikuisen elämän ja muuttuu uudeksi luomukseksi Jeesuksessa Kristuksessa.
- että Jeesukseen Kristukseen uskova ihminen voi tietää ja olla varma pelastuksestaan ja että tämä ei koskaan joudu kadotukseen.
- että uskovat tulisi kastaa upottamalla, joka on ulkoinen merkki uskovan sisällä tapahtuneesta Jumalan puoleen kääntymisestä.
- että tosi seurakunta, Kristuksen ruumis, koostuu kaikista tosi uskovista alkaen ensimmäisestä helluntaista aina seurakunnan ylöstempaukseen asti.
- että paikallisseurakunta koostuu tosi uskovista, jotka on kastettu ja jotka kokoontuvat Herran Jeesuksen nimeen apostolien opetuksen mukaisesti.
- että jokaisella uskovalla on Jumalan edessä papin tehtävä.
- että Raamattu on Jumalan Sana ja että se on Hänen täydellinen ja lopullinen ilmoituksensa.

web: <http://www.JeesusOnHerra.com>

Miksi minä elän?

Kuinka vanha olet? Kolmetoista? Viisitoista? Seitsemäntoista? Ehkäpä yhdeksäntoista? Sinä vartut! Se tarkoittaa, että sinä ajattelet ja kyselet. Et välttämättä hyväksy kaikkea, mitä sinulle opetetaan, vaan ajattelet asioita itse.

Niistä kysymyksistä, jotka ovat luontaisia kaikille nuorille, oletko koskaan kysynyt itseltäsi kysymystä, joka piilee kaikkien muiden kysymysten juuressa? Miksi minä elän?

Sinä tiedät, että joku on tehnyt sinut. Jo maalaisjärkikin kertoo sinulle, että on naurettavaa otaksua, että sinä kehityit tyhjästä. Aurinko, tähdet ja koko luonto ympärilläsi, jopa kykyisi ajatella, kertovat sinulle, että on olemassa Jumala ja että Hän antoi sinulle elämän, ja että eräänä päivänä joudut vastaamaan Hänelle, kuinka tuota elämääsi elit.

Kyllä, Jumala antoi sinulle elämän. Silti tämä ei anna mitään johtolankaa siihen ongelmaan, miksi Hän teki sen. Olet yhä ilman vastausta polttavaan kysymykseesi, "Miksi minä elän?"

Se on kysymys, jota mieleemme ei voi järkeillä selväksi. Todellisuudessa on vain yksi tie oppia vastaus siihen. Sen on Jumalan itsensä kerrottava sinulle. Ja juuri niin Hän on tehnyt. Raamattu, Jumalan sanoma meille, kertoo: "sillä sinä olet luonut kaikki, ja sinun tahdostasi ne ovat olemassa ja ovat luodut" (Ilm. 4:11).

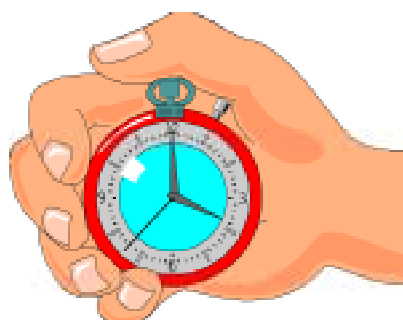
Kukaan meistä ei pysty elämällään tuohon suureen päämäärään. Meillä on vanhemmat, jotka olivat syntisiä (ja se juontaa juurensa Aadamiin saakka), me perimme syntisen luonnon, joka rakastaa mieluummin itseä kuin Jumalaa. Jumala on pyhä, eikä voi sallia syntiä missään muodossa. Raamattu sanoo: "Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla" (Room. 3:23). Kaikki synti, "pienet" synnit, ja "suuret" synnit, Aadamien ensimmäinen synti ja synti jonka teet tänään, juontavat vaatimuksesta elää omien mielihalujen mukaisesti. Raamattu paljastaa: "Koko maailma ... on syyllinen Jumalan edessä".

Jumala tahtoo sinun olevan Hänen läsnäolossaan iankaikkisesti, ja olevan siunattu, onnellinen ja kykenevä nauttimaan Hänestä. Jotteri sinulta ryöstettäisi Hänen haluaan siunata sinua, Hän on valmistanut oman apunsa tarpeeseesi. Hän antoi ainokaisen Poikansa, Herran Jeesuksen Kristuksen, joka tuli maailmaan pelastamaan syntisiä. Hän tuli ihmiseksi vuodattaakseen verensä ja kuolemaan ristillä, täyttääkseen Jumalan pyhät vaatimukset sinua - syntistä - vastaan.

Sen tuloksena Jumala tarjoaa sinulle nyt syntiesi anteeksiantoa ja haluaa siunata sinua iankaikkisen elämän lahjalla: "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" (Joh. 3:16). Ainoa, mitä Jumala vaatii on, että kadut, alistut Hänen tahtoonsa ja uskot Hänen Poikaansa pelastuaksesi synnin rangaistukselta ja voimalta. Golgatan ristillä Kristus otti syyllisen syntisen paikan ja kärsi Jumalan käden alla tuon kauhean päivän pimeydessä. Hän kantoi tuomion ja kuoleman syntisten takia. "Sillä meidän vielä ollessamme heikot kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien edestä" (Room. 5:6). Jumala oli täydellisen tyytyväinen Jeesuksen Golgatalla puolestamme suorittamaan lunastusmaksuun. Hän nosti Hänet ylös kuolleista kolmantena päivänä ja vastaanotti Hänet ylös taivaaseen: "mutta tämä on, uhrattuaan yhden ainoan uhrin syntien edestä, ainiaaksi istuutunut Jumalan oikealle puolelle" (Heb. 10:12).

Vain yksin uskosta Herraan Jeesukseen sinä voit saada raamatullisen vakuutuksen, että sinulla on rauha Jumalan kanssa, ja että syntiesi kysymystä Jumala ei enää koskaan nosta sinua vastaan: "Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta" (Room. 5:1).

James N. Smith

Jäännöksen todistus

Alkaen Seetin päivästä, tulevan ahdistuksen ajan jäännöksen päiviin saakka, Jumalan todistuksella on aina ollut jäännöksen luonne. Jäännöksen todistuksen ominaispiirteen täydellinen tutkimus edellyttäisi Israelin historian suurimman osan tutkimista ja aivan erityisesti heräämisen päiviä Esran ja Nehemian alaisuudessa.

Ylösnousseen Kristuksen sanat Sardeen seurakunnalle ovat soveltuvia meidän olosuhteisiimme: "Heräjä valvomaan ja vahvista jäljellejääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan" (Ilm. 3:2). Yleinen trendi jokaiselle todistukselle, johon heikoilla, kykenemättömillä ihmisillä on osuutensa, on heikkeneminen ja pois poikkeaminen. Kuinka todistus on voinut säilyä näin pitkälle aikakaudessaan? Yksi syy on, että Jumala on antanut heräämisen ja herätyksen aikoja.

Kuusi ominaispiirrettä on luonnehtinut jokaista heräämistä: kykenemättömyyden ja heikkouden nöyrä tunnustaminen, Hengen valaisemille Kirjoituksille annettu pääosa, lapsen kaltainen usko Kaikkivaltiaaseen Jumalaan, Jumalan nostamat ja työhön valmistamat uskolliset miehet heräämisen aikaansaajina, ja Saatanan häijyt hyökkäykset. Näiden hyökkäysten lopputulos on ollut heikkeneminen kompromissien ja sisäisen heikkouden kautta.

Monet uskovat kysyvät: "Jos olemme oikealla tiellä, miksi me olemme niin pieni ja tehoton ryhmä?" Meidän ei koskaan tulisi käyttää yhteiskunnan arvojärjestelmää tuomitsemaan arvoamme. Koko ja maailmanlaajuinen vaikutus ovat kaikkein tärkeintä tuossa järjestelmässä, mutta Jumalan mittapuut ovat täysin vastakkaiset. "Sen, mikä on heikkoa maailmassa, sen Jumala valitsi saattaaksensa sen, mikä väkevää on, häpeään" (1 Kor. 1:27-28).

Kuitenkin olisi ylpeyttä väittää, että koska meitä on vähän, meidän täytyy siis olla oikeassa. Se on laodikealaista itsekylläisyyttä olla tyytyväisiä heikkouteemme ja pienuuteemme. Meidän tulee olla syvästi huolissamme tehokkuudettomuudestamme ja huutaa Jumalaa vierailemaan luonamme uudelleen, Hänen voimansa ja läsnäolonsa mahtavien todistusten kera.

Vuonna 536 eKr, jäännös Serubbaabelin alaisuudessa palasi Babyloniasta 50.000 maanpakolaisen mukana. 21 vuotta myöhemmin, pitkien viivytysten jälkeen, temppele tuli valmiiksi. Serubbaabelin tulon ja Esran paluun välissä oli 57 vuotta. Toiset 13 vuotta kuuluivat ennenkuin Nehemia saapui rakentamaan muurit. 39 vuotta myöhemmin Malakia kirjoitti: "Minä olen teitä rakastanut, sanoo Herra. Mutta te sanotte: "Missä sinä olet osoittanut rakkautesi meihin?" (Mal. 1:2).

Niinpä lähes 130 vuotta haihtui Serubbaabelin aikaisen suuren hengellisen herätyksen ja Malakian palveluksen välillä pois kansalta kaukana Jumalasta - ihmisiltä, jotka eivät tienneet todellista tilaansa. On nyt 130 vuotta siitä, kun ensimmäiset evankeliumin pioneerit tulivat Pohjois-Amerikkaan palavalla intohimolla kadotettuihin sieluihin. Onko historiamme samansuuntainen Israelin jäännöksen historian kanssa?

Esran ja Nehemian päivät vetoavat suuresti meihin. Jäännös muodostui tavallisista ihmisistä, pienistä ja heikoista. Heillä oli monia ongelmia, vihollisia keskuudessaan ja ulkopuolella. Jopa johtajat epäonnistuiivat. Jumalan läsnäolosta ei ollut mitään näkyviä merkkejä tai ihmeitä. Ei ollut mitään uusia ilmestyksiä; heillä oli vain Jumalan Sana. Heitä pilkattiin erottautumisestaan ja juuri tällä alueella he epäonnistuiivat ja sekoittuiivat ympärillä olevien maiden kansojen sekaan.

Rakastamme verrata itseämme Filadelfiaan, mutta kuulkaamme Herran sanat Laodikean seurakunnalle: "Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit." (Ilm. 3:18). Juudan jäännökselle osoitettujen sanojen tulisi rohkaista sydämiämme olemaan uskolliset: "Silloin myös Herraa pelkääväiset puhuvat toinen toisensa kanssa, ja Herra tarkkaa ja kuulee; ja muistokirja kirjoitetaan hänen edessään niiden hyväksi, jotka Herraa pelkäävät ja hänen nimensä kunniansa pitävät." (Mal. 3:16).

Norman W. Crawford

Matt. 22:1-14 Hääteriavertaus

- Ja Jeesus rupesi taas puhumaan heille vertauksilla ja sanoi:*
- 2 *"Taivasten valtakunta on verrattava kuninkaaseen, joka laittoi häät pojallensa.*
 - 3 *Ja hän lähetti palvelijansa kutsumaan häihin kutsuvieraita, mutta nämä eivät tahtoneet tulla.*
 - 4 *Vielä hän lähetti toisia palvelijoita lausuen: 'Sanokaa kutsutuille: Katso, minä olen valmistanut ateriani, minun härkäni ja syöttilääni ovat teurastetut, ja kaikki on valmiina; tulkaa häihin'.*
 - 5 *Mutta he eivät siitä välittäneet, vaan menivät pois, mikä pelloilleen, mikä kaupoilleen;*
 - 6 *ja toiset ottivat kiinni hänen palvelijansa, pitelivät pahoin ja tappoivat.*
 - 7 *Mutta kuningas vihastui ja lähetti sotajoukkonsa ja tuhosi nuo murhamiehet ja poltti heidän kaupunkinsa.*
 - 8 *Sitten hän sanoi palvelijoilleen: 'Häät ovat valmistetut, mutta kutsutut eivät olleet arvollisia.*
 - 9 *Menkää siis teiden risteyksiin ja kutsukaa häihin, keitä tapaatte.'*
 - 10 *Ja palvelijat menivät ulos teille ja kokosivat kaikki, keitä vain tapasivat, sekä pahat että hyvät, ja häähuone tuli täyteen pöytävieraita.*
 - 11 *Mutta kun kuningas meni katsomaan pöytävieraita, näki hän siellä miehen, joka ei ollut puettu häävaatteisiin.*
 - 12 *Ja hän sanoi hänelle: 'Ystävä, kuinka sinä olet tullut tänne sisälle, vaikka sinulla ei ole häävaatteita?' Mutta hän jäi sanattomaksi.*
 - 13 *Silloin kuningas sanoi palvelijoille: 'Sitokaa hänen jalkansa ja kätensä ja heittäkää hänet ulos pimeyteen'. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.*
 - 14 *Sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat valitut."*

22:1-6 Jeesus ei ollut vielä sanonut kaikkea sanottavaansa ylipapeille ja fariseuksille. Hääteriavertauksessaan Hän jälleen kuvasi suosioasemassa olleen Israelin syrjään asetettuna ja halveksitun pakanat pöytävieraina. Hän samaisti taivasten valtakunnan erääseen kuninkaaseen, joka järjesti häätjuhlan pojalleen. Kutsu oli kaksivaiheinen. Ensiksi ennakkokutsu, jonka palvelijat välittivät henkilökohtaisesti, ja joka

kohtasi kertakaikkisen hylkäämisen. Toinen kutsu ilmoitti, että häistä oli tullut juhla-ateria. Jotkut, jotka olivat liian kiireisiä farmeillaan ja kaupankäynnissään, kohtelivat sitä ylimielisesti, ja toiset väkivaltaisesti, siepaten, pahoinpidellen ja tappaen palvelijat.

22:7-10 Kuningas oli niin raivoissaan, että hän tuhosi nuo murhaajat ja poltti heidän kaupunkinsa. Hyljäten ensimmäisen vieraslistan, hän antoi yleisen kutsun kaikille, jotka tulisivat. Tällä kertaa häähuoneeseen ei jäänyt tyhjää istuinta.

22:11-13 Vieraiden joukossa oli kuitenkin eräs, jolla ei ollut häävaatteita. Kun hänen osallistumisensa soveliaisuus asetettiin kyseenalaiseksi, hän jäi sanattomaksi. Kuningas käski heittää hänet yöhön, missä olisi itku ja hammasten kiristys. Jakeen 13 palvelijat eivät ole samoja kuin jakeen 3 palvelijat.

22:14 Herramme päätti vertauksen sanoilla: ” Sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat valitut”.

Vertauksen selityksenä, kuningas on Jumala ja Hänen Poikansa on Herra Jeesus. Häätjuhla on sovelias kuvaus siitä riemukkaasta ilosta, joka luonnehtii taivasten valtakuntaa. Seurakunnan esittäminen Kristuksen morsiameksi tässä vertauksessa monimutkaistaa kuvaa tarpeettomasti. Pääajatus on Israelin syrjään asettaminen – ei seurakunnan erottava kutsuminen ja kohtalo.

Kutsun ensimmäinen vaihe kuvaa Johannes Kastajaa ja kahtatoista apostolia ystävällisesti kutsumassa Israelia häätjuhlaan. Mutta kansa kieltäytyi vastaanottamasta kutsua. Sanat ”nämä eivät tahtoneet tulla” (jake 3), korostuivat huippuunsa ristiinnaulitsemisessa.

Kutsun toinen vaihe viittaa evankeliumin julistamiseen juutalaisille Apostolien teoissa. Jotkut kohtelivat viestiä halveksuvasti. Toiset kohtelivat viestin tuojia väkivaltaisesti; suurin osa apostoleista kärsi marttyyrikuoleman.

Oikeutetussa vihassaan Israelia kohtaan Kuningas lähetti ”sotajoukkonsa”, mikä tarkoittaa Tiitusta ja hänen roomalaislegiooniaan, tuhoamaan Jerusalemin ja suuren osan sen asukkaista vuonna 70 jKr. Ne olivat Hänen ”sotajoukkojaan” siinä mielessä, että Hän käytti niitä välineinään rangaistakseen Israelia. Ne olivat Hänen käytännössä, vaikkakaan ne eivät tunteneet Häntä henkilökohtaisesti.

Matt. 22:1-14 Hääteriavertaus

Nyt Israel on kansana asetettu syrjään ja evankeliumi viedään pakanoille, sekä pahoille että hyvälle, mikä tarkoittaa kaikkia kunnioitettavuuden asteita (Apt. 13:45-46: *"Mutta nähdessään kansanjoukot juutalaiset tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät Paavalin puheita vastaan ja herjasivat. Silloin Paavali ja Barnabas puhuivat rohkeasti ja sanoivat: "Teille oli Jumalan sana ensiksi puhuttava; mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä katso itseänne mahdollisiksi iankaikkiseen elämään, niin katso, me käännyimme pakanain puoleen."* ; Apt. 28:28: *"Olkoon siis teille tiettävä, että tämä Jumalan pelastussanoma on lähetetty pakanoille; ja he kuulevat sen."*). Mutta jokaisen yksilön, joka tulee, todellisuus joutuu testattavaksi. Mies ilman häävaatteita on sellainen, joka todistaa olevansa valmis valtakuntaan, mutta jota ei koskaan ole puettu Jumalan vanhurskauteen Herran Jeesuksen Kristuksen kautta (2 Kor. 5:21: *"Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi."*). Tosiasiassa miehellä ei ollut (eikä ole) tekosyytä olla ilman häävaatteita. Kuten Rylie huomauttaa, noina päivinä oli tapana varustaa vieraat vaatteilla, ellei heillä niitä ollut. Mies ei ilmeisestikään käyttänyt hyödykseen tarjottua varausta. Ilman Kristusta hän on sanaton, kun hänen oikeutensa päästä valtakuntaan asetetaan kyseenalaiseksi (Room. 3:19: *"Mutta me tiedämme, että kaiken, minkä laki sanoo, sen se puhuu lain alaisille, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä;"*). Hänen kauhea kohtalonsa on ulompi pimeys, missä on itku ja hammasten kiristys. Itku viittaa helvetin kärsimyksiin. Jotkut esittävät, että hammasten kiristys viestittää jatkuvasta vihasta ja kapinasta Jumalaa kohtaan. Jos se on niin, se kumoaa uskomuksen, että helvetin tulien rasituksella on puhdistava vaikutus.

John MacArthur Jr tulkitsee:

"Poikkeuksetta kaikki oli kutsuttu juhliin, joten tätä miestä ei pidä nähdä tavallisena kuokkavieraana. Itse asiassa, kaikki vieraat kerättiin kiireesti "valtateiltä" ja sen vuoksi kenenkään ei odotettu saapuvan sopivassa vaatetuksessa. Se tarkoittaa, että kuningas itse tarjosi

tuon vaatetuksen. Niinpä se, että tältä mieheltä puuttui sopivat vaatteet ilmaisee, että hän oli tarkoituksella hylännyt kuninkaan oman armollisen tarjouksen. Hänen häväistyksensä kuningasta kohtaan oli tosiasiaa suurempi loukkaus kuin niiden, jotka eivät halunneet tulla ollenkaan, koska hän osoitti hävyttömyytensä itse kuninkaan läsnäollessa. Kuvaus näyttää edustavan niitä, jotka samaistuvat valtakuntaan ulkonaisesti, todistavat olevansa kristittyjä, kuuluvat näkyvässä muodossa seurakuntaan - ja kuitenkin hylkäävät vanhurskauden vaateen, jonka Kristus tarjoaa (vrt. Jes. 61:10: *"Minä iloitsen suuresti Herrassa, minun sieluni riemuitsee minun Jumalassani, sillä hän pukee minun ylteni autuuden vaatteet ja verhoaa minut vanhurskauden viittaen, yljän kaltaiseksi, joka kantaa juhlapäähinettä niinkuin pappi, ja morsiamen kaltaiseksi, joka on koruillansa kaunistettu."*), koettamalla pystyttää omaa vanhurskauttaan (vrt. Room. 10:3: *"sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle."*, Fil. 3:8,9: *"Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana - että voittaisin omakseni Kristuksen ja minun havaittaisiin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella;"*). Häveten tunnustaa omaa hengellistä köyhyytään, he kieltäytyvät paremmasta vaatteesta, jota Kuningas armossaan tarjoaa - ja siten he ovat syyllisiä hirveään syntiin Hänen hyvyyttään vastaan. Niinpä mies joutui uloimpaan pimeyteen - kaikkein kauimmaksi valosta."

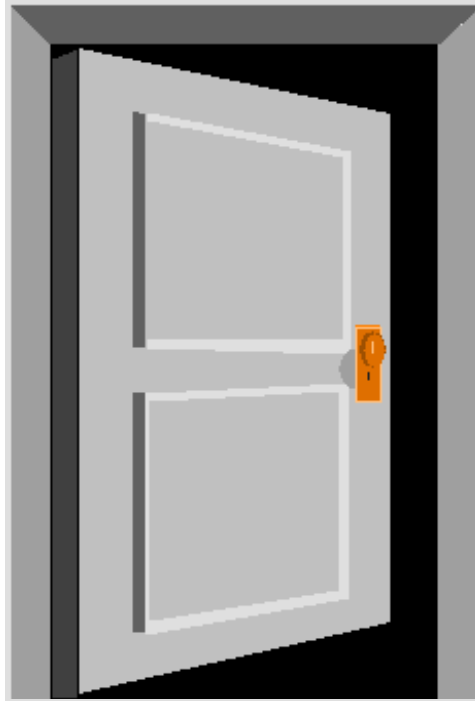
Matt. 22:1-14 Hääateriavertaus

Jae 14 viittaa koko vertaukseen eikä vain häävaatteettoman miehen tapaukseen. Monet ovat kutsutut tarkoittaa, että evankeliumin kutsu leviää monille. Mutta harvat ovat valitut. Jotkut kieltäytyvät kutsusta, ja jopa osa niistä, jotka vastaavat kutsuun, paljastuvat vääriksi todistajiksi. Kaikki jotka todella vastaanottavat evankeliumin, ovat valittuja. Ainoa tapa, jolla joku voi kertoa onko hän valittu, on se mitä hän tekee Herralla Jeesuksella Kristuksella.

Kuten Jennings sanoo: ”Kaikki on kutsuttu nauttimaan juhlasta, mutta eivät kaikki ole halukkaita luottamaan Antajaan, joka tarjoaa juhlaan kelpaavan asun”.

(John MacArthur Jr:n tulkinta lisätty alkuperäiseen tekstiin)

William MacDonald

Seitsemän lampunjalkaa - Efeso

Tänään tutkimme Ilmestyskirjaa, 1:10 - 2:7: "Minä olin hengessä Herran päivänä, ja kuulin takaani suuren äänen, ikäänkuin pasunan äänen, joka sanoi: "(Minä olen Alfa ja Omega, Ensimmäinen ja Viimeinen.) Kirjoita kirjaan, mitä näet, ja lähetä niille seitsemälle seurakunnalle, Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamoon ja Tyatiraan ja Sardeeseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan". Ja minä käännyin katsomaan, mikä ääni minulle puhui; ja kääntyessäni minä näin seitsemän kultaista lampunjalkaa, ja lampunjalkain keskellä Ihmisen Pojan muotoisen, pitkäliepeiseen viittaaan puetun ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyötetyn. Ja hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset niinkuin valkoinen villa, niinkuin lumi, ja hänen silmänsä niinkuin tulen liekki; hänen jalkansa olivat ahjossa hehkuvan, kiiltävän vasken kaltaiset, ja hänen äänensä oli niinkuin paljosten vetten pauhina. Ja hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, ja hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, kun se täydeltä terältä paistaa. Ja kun minä hänet näin, kaaduvin minä kuin kuolleena hänen jalkojensa juureen. Ja hän pani oikean kätensä minun päälleni sanoen: "Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, ja minä elän; ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet. Kirjoita siis, mitä olet nähnyt ja mikä nyt on ja mitä tämän jälkeen on tapahtuva. Niiden seitsemän tähden salaisuus, jotka näit minun oikeassa kädessäni, ja niiden seitsemän kultaisen lampunjalan salaisuus on tämä: ne seitsemän tähteä ovat niiden seitsemän seurakunnan enkelit, ja ne seitsemän lampunjalkaa ovat ne seitsemän seurakuntaa." "Efesoon seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, hän, joka käyskelee niiden seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä: Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhettelijoiksi; ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut. Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi. Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja;

mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta. Mutta se sinulla on, että sinä vihaat nikolaiittain tekoja, joita myös minä vihaan. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa". Jumala siunaa Sanansa.

Johannes selvästi katsoi väärään suuntaan. Hänen oli käännettävä. Tuskin voimme syyttää Johannesta. Hänen olosuhteensa, kriisinkaltainen maailmansa varmaan käänsi hänen ajatuksensa maan poliittiseen pääkaupunkiin, Roomaan: sen vallassa, asemassa ja sen ylivoimaisuudessa. Mutta Johannes sanoo: "Minä kuulin ja käännyin ja näin". Ja mikä täytti hänen näkymänsä. Se oli Henkilö, Kristus. Mutta se ei ollut pelkästään se Henkilö. Se oli Henkilö yhteydessä seitsemään lampunjalkaan, jotka Herra itse nimeää seitsemäksi seurakunnaksi. Niinpä Johannes näkymä kääntyy maan paikasta taivaan mielenkiinnon kohteeseen ja se on asettunut Kristuksen ylle sekä lampunjalkoihin - Hän niiden keskellä. Tässä on opetus sydämelleme. Haluan teidän pohtivan tätä loppukuvaa: lampunjalka Herran itsensä käyttämänä yhteydessä paikallisseurakuntaan. Aiemmissä kokouksissamme olemme pyrkinneet löytämään paikallisseurakunnan pääperiaatteet, dispensationaalisisessa mielessä. Näimme sen Matteuksen evankeliumissa. Olemme pyrkineet löytämään paikallisseurakuntien toimintatavat historiallisesti, Apostolien tekojen läpi. Olemme myös tutkineet paikallisseurakuntia opillisesti epistoloista. Mutta nyt Ilmestyskirjassa meidän huomiotamme kiinnitetään paikallisseurakuntaan profeettallisesti, tässä Ilmestyksessä, joka annettiin Johanneselle.

Yksi aspekti Kristuksen kiinnostuksen kohteista, ja se on tässä dispensaatioissa. Haluaisin teidän hetkisen pohtivan lampunjalan merkityksellisyyttä. Jos tutkitte Vanhaa testamenttia, havaitsette tämän. Lampunjalka viidessä Mooseksen kirjassa, Exoduksessa ja Leviticuksessa. Aion näyttää teille, että mistä löydätte lampunjalan, löydätte todistuksen Jumalalle, ja sen todistuksesta Jumalalle maan päällä. Viidessä Mooseksen kirjassa lampunjalan korostus on materiaalisissa. Se on puhdasta kultaa. Tämä muistuttaa sydäntäni, että lampunjalka siellä puhuu Kristuksesta, persoonallisena. Materiaali, puhdas kultaa, on

Seitsemän lampunjalkaa - Efeso

samaa kuin Armoistuimella. Ja luonnollisesti puhdas kulta puhuu myös Jumalan kunniasta, joka ilmenee Jumalan vanhurskaudessa. Ja näin huomaatte, että löytyy yhteys Armoistuimen ja kultaisen lampunjalan välillä, josta ei anneta mitään mittoja - takotyötä. Ja nuput ja kukat ja lamput, kaikki viitaten Kristuksen ominaisuuksiin, jotka tulevat Hänestä persoonallisesti todistuksena Jumalasta maan päällä - Kristuksen Persoonaa. Jos käänätte raamatunsivuja, kohtaatte lampunjalan uudelleen profeetoissa, ja huomattavasti Sakarjan kirjassa, luku 4. Ja siellä, esitän, että kuva on hieman erilainen. Tässä korostus ei ole materiaalissa, vaan lampunjalan ylläpidossa, riippuvana oliiviöljystä - öljymäinen oliivi, jota hakattiin ja vuodatettiin. Mutta kun te näette sen Sakarjan 4.:ssä luvussa, havaitsette että sen ja Exoduksen lampunjalan välillä on ero. Koska siellä oliiviöljyn lähde korostetaan, kahta öljypuuta. Ja mikä on kuva? Esitän: että lampunjalka profeetoissa puhuu todistuksesta Jumalalle maan päällä, mutta tällä kertaa Israelista kansallisesti. Ja se todistus, miesten käsissä on ohut. Mutta se tullaan löytämään uudestaan, uudistamaan ja puhdistamaan. Ja sen ylläpito tällä kertaa tulee olemaan Kristus itse, kaksitahoisessa palveluksessaan, yhteydessä Jumalan todistuksen ylläpitoon, Pappina ja Kuninkaana. Ja siksi korostus siellä on Israelissa kansana. Mutta kun palaatte takaisin tähän Raamatun päätöskirjaan, saatte toisenkin kuvan. Se ei voi olla Kristus persoonallisesti yhteydessä lampunjalkoihin täällä. Exoduksessa korostus on materiaalissa. Se ei voi olla Israel kansallisesti, koska täällä puhutan seitsemästä lampunjalasta. Ja kun punnitsette sitä, tulette tähän johtopäätökseen: lampunjalka Ilmestyskirjassa puhuu Kristuksen ruumiista seurakunnallisesti. Se on seurakunta aspektissaan todistuksena Jumalasta maan päällä, mutta kerääntyneinä kokoontumisiin, jotka Herra on itse määritellyt periaatteiltaan, käytännössä perustuen Sanan kuuliaisuuteen ja tarkoituspöytäkirjässä esitettyä opillisissa osissa Raamatua. Nyt näette siis Herran lampunjalkojen keskellä.

Ja tulette näkemään Hänet tutkimassa seurakunnallista todistusta, paikallisessa aspektissa, ja tässä Herra on valinnut seitsemän lampunjalkaa, yksilöllisesti erotettuna, ei enää yhtenä kokonaisuutena, vaan seitsemänä, ja Herra tulee tutkimaan

jokaisen, ja Hän tulee osoittamaan sanoja: asioita jotka ansaitsevat Hänen kiitoksensa ja asioita, jotka ansaitsevat Hänen kritiikkinsä ja tuomionsa yhteydessä jokaiseen yksilölliseen seurakuntatodistukseen Jumalasta. Saattaaksenne kuvan täydelliseksi, havaitsette tämän: että tämä näky joka täyttää Johanneksen mielen, antaa meille muotokuvan, profeettallisin tavoin, kolmesta asiasta yhteydessä todistukseen: sen tarkoituksen, paikan ja sen ajankohdan.

Tarkoitus: tutkikaapa tätä näkyä, kun lampunjalat ympäröivät Kristuksen. Siellä Hänet on kuvattu niiden keskellä, ylipapillisessa arvokkuudessaan. Ja silti persoonallisessa kunniaassa; siellä Hän on kuvattu kulkevana seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä. Mikä on tarkoitus? Esitän, että tarkoitus on Kristuksen valaisu ja että valo on langennut Hänen ylleen. Ja Hän on se, jota silloin valaistaan, kun todistusta ilmenee. Ja kun jokainen täyttää määrätyn tehtävänsä, se on Kristus, jonka ylle valo lankeaa. Katsokaapa sitä paikallisseurakunnassa. Uskon että se auttaa havaitsemaan, että se on Persoonan valaiseminen. Tässä on se tarkoitus, joka tulee näkyviin Kristuksen ominaisuuksissa, jotka esiintyvät Hänen kansassaan.

Mutta huomatkapa paikka. Se on maan päällä. Se on yönäky ja siinä se on - Hänen hylkäämisensä näkymässä, missä he nostivat Hänet ristille. Mutta nyt, kummuten tästä näkymästä, läpi koko Hänen hylkäämisensä ajanjakson, tulee olemaan sitä mikä heijastaa Häntä, ja valo tulee valaisemaan Häntä. Ja tuo paikka tulee olemaan - maa.

Ja viimeiseksi ajanjakso. On selvästi kyseessä yönäky, tähdet mainitaan. Ja lampunjalat ovat keskipisteessä. Esitän, että se on Hänen poissaolonsa aikakautena, siihen saakka kunnes Kointähtenä Hän nousee. Vanhurskauden aurinkona, parantumisen Hänen siivissään. Se on se ajanjakso ristin ja Hänen tulemisensa välillä, jolloin on todistusta Kristuksesta ja missä on kollektiivisesti, seurakunnallisesti, seurakunnan järjestyksessä - seurakunnan raamatullisessa merkityksessä - Hänen persoonaansa tullaan valaisemaan. Juuri siellä missä Hänet hyljättiin, ja sille ajalle. Niin, ettei mitään parantamista, korjausta ole nähtävissä, ennen kuin päivä koitto, Aamutähti nousee, ennenkuin aurinko tulee esiin - ennen kuin Kristus itse palaa.

Seitsemän lampunjalkaa - Efeso

Nyt muutama sana ajatuksillenne ja pohdittavaksenne. Exodus 25:ssä (jae 37) löydätte, että korostus yhteydessä lampunjalkaan antaa valonsa etupuolelle. Mitä se tarkoittaa? Näyttää siltä että tuo valo valaisee tuon lampunjalan erikoisominaisuuksia. Ja tuon lampunjalan valossa sen omat ominaisuudet tulevat näkyviin. Eikö se ole pieni opetus seurakunnasta: missä pyhät ovat kokoontuneet ja siellä on valaistus, muut voivat nähdä pyhässä Kristuksen ominaispiirteet (Ef. 4). Missä Jumalan Henki on koonnut pyhiä Vapahtajan Nimessä kokoon, noissa olosuhteissa ominaispiirre on muodostunut, joka tarkoittaa, että Kristus nähdään - Hänen ominaisuutensa ovat piirtyneet.

Viime kokouksissamme olen yrittänyt kuvata erityisesti nuorille uskoville elintärkeitä UT:n paikallisseurakunnan luonteenpiirteitä, joka erottaa sen jokaisesta uskonnollisesta organisaatiosta. Ja esitän, että vain tuollaisissa olosuhteissa Kristuksen täydelliset ominaispiirteet kehittyvät pyhän olemuksessa. Pitäkää se mielessä, se on Exodus 25.

Kun katsotte Exodus 40:ää, lampunjalka on siellä tarkoituksellisesti kuvattu yhteydessä pöytään, näkyleipäpöytään. Se on lahjaleipä, ruokaa Jumalalle. Mutta siitä tulee ruokaa papille. Ja pappi yhteydessä, lampunjalan valossa, on vapaa kerran viikossa syömään tuota leipää. Se on ruoka, joka voimistaa. Ja hän saa sen yhteydessä, lampunjalan valossa. Eikö siinä ole opetus? Yhteydessä seurakuntaan. Mainitsimme sen edellisiltana, ruoan tarjoamisen. Tässä on ruokaa, joka on erityisesti yhteydessä Kristukseen. Ja se luonnollisesti on koko pappeuden toiminto: ruokkia pyhiä Kristuksella. Ja tuoda heidän sydämensä viipymään Hänen kauneudessaan. Hänen ominaispiirteissään ja pitämään juhlaa Hänessä. Siinä on yhteyttä, ruokaa.

Mutta kun palaatte Exodus 30:een, siellä lampunjalka on yhteydessä suitsutusalttariin. Se on tuotu korostetusti esille: aina kun pappi liikkui lampunjalan valossa, syötyään leipiä valinnan mukaisesti, hän liikkui Jumalaa kohti ja laittoi kätensä suitsukkeeseen ja otti sitä kourallisen - puhdasta suitsuketta, hajupihkaa, simpukankuorta ja tuoksukumia, ja hän pani suitsukkeen liekkeihin. Ja sitten tuo liekki, sulotuoksu nousi. Olisiko hän voinut tehdä niin, ellei hän olisi nauttinut

yhteyttä? Jos hän olisi ollut pimeässä? Olisiko hän voinut tehdä sen, jollei hän ensin olisi nauttinut leivästä? Olisiko hän voinut tehdä sen, jollei hän olisi arvostanut sitä, mitä Jumala oli tehnyt? Siinä oli sulotuoksu.

Tänä päivänä mietiskelin eroa siinä, kun pappi meni sisään ja kun hän tuli ulos. Sisään mennessään hän tuli maailman valosta lampunjalan valoon. Hän jätti maailmallisen ja nautti jumalallisesta. Hän jätti taakseen maan hajut ja lemukset ja tuli sinne missä oli vain yksi tuoksu, suitsukkeen sulotuoksu. Yhteys, ruoka, sulotuoksu - voi, ajattelin, eikö olisi mahtavaa, jos jokainen paikallisseurakunta tuottaisi sitä yhteyttä, tarjoaisi sitä? Tarjoaisi ruokaa, sulotuoksua, ja minkä muutoksen se toisikaan! Pappi näkisi asiat eri tavalla, hänen näkynsä vaikuttuisi. Hänellä olisi uusi olemus, hän ruokkisi ruoalla, hänellä olisi aivan uudenlaiset arvot, koska siellä hän sai tuntea juuri sen sulotuoksun, joka peitti pyhän paikan. Näemmekö me sitä tänään paikallisseurakunnissa? Onko se sitä todellista pyhien yhteyttä? Onko se sitä ruokaa, jolla ravitsen itseäni - Kristuksella itsellään? Onko siellä tämä tuoksu? Voi, hyvät veljet, miten se joskus riipaiseekaani sydäntäni kuulla jonkun pyhän sanovan: "En osallistu kokoukseen tänään". Aina on jotain ongelmia, kinastelua, aina vähän kitkaa, aina jotain jännitettä. Eikö meidän tulisi ymmärtää, että Jumala itse haluaa meidän olevan siellä, missä on vapaata yhteyttä - taivaan kanssa. Ja pyhien kanssa. Ja jossa on voimistavaa ruokaa joka kokouksessa. Ja jossa on sulotuoksua, jota tarttuu meihin lähtiessämme. Minkä eron se saisikaan aikaan. Sitä on lampunjalka, millä kuvalla Herra tahtoo erityisesti ja tarkasti ilmituoda seurakuntaansa.

Joku saattaa kysyä: "No mutta miksi seitsemän, miksi Ilmestyskirjassa, miksi juuri nämä seurakunnat?" Vastaus on hyvin yksinkertainen: Herra on asettanut tämän profeettalliseen kirjaan, koska Hän haluaa meidän näkevän ensiksi, että siellä oli erityisiä seurakuntia. Ja yksi kerrallaan Hän ottaa ne käsittelyyn ja tutkii ne - jokaisen kirjaimellisen, todellisen seurakunnan erikseen. Ja Hän ilmituo niiden tilan. Mutta Hänellä oli mielessään enemmän kuin se: Hän nostaa eteensä hengellisiä tiloja; hengellisiä tiloja, joita heijastuu kustakin seurakunnasta. Ja sen vuoksi hengellisiä

Seitsemän lampunjalkaa - Efeso

tiloja, jotka saattavat kohdata mitä tahansa seurakuntaa missä tilanteessa tahansa ja eri aikoina. Ja tällä Hän tulee osoittamaan, että on olemassa seitsemän eri tilaa, johon paikallisseurakunta saattaa langeta. Hän tulee korostamaan tiettyjä ongelmia ja vaaroja, jotka ovat sisäsyntyisiä paikallisseurakunnan todistuksessa. Muistakaa tämä.

Mutta löytyy kolmaskin ajatusmalli tähän: ei ole kyseessä pelkästään jokin tietty seurakunta tai hengellinen tila, vaan vaitän, että sijainti, lukumäärä ja järjestys jne. korostavat, että Herra aikoo antaa meille yleiskatsauksen, opetuksen liittyneenä kuntoon (tai tilaan), erityisesti seurakunnan tilaan läpi koko Hänen poissaolonsa aikakauden. Itse asiassa meille annetaan profeetallinen, käytännöllinen ja valmistava opetus. Ja profeetallinen valaisu meille siitä ajasta, jolloin Hän on poissa.

Olen näin antanut esipuheen. Nyt haluan kertoa Herrasta ja yhdestä erityisestä seurakunnasta. Tuo seurakunta on Efeson. Tälle seurakunnalle Herra ilmestyy Sinä, joka pitää kädessään seitsemää tähteä - oikeassa kädessään. Ja joka kulkee seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä. Pyrin seuraavien iltojen puheissani osoittamaan mitä uskon, että korostus joka on asetettu Herran kuvaamiseen, sillä Hän haluaa kiinnittää huomiota ominaisuuksiinsa, joita juuri siinä seurakunnassa ei ole arvostettu. En halua jäädä siihen tänä iltana, mutta aion kehittää sitä tulevana iltana. Että Herra tulee osoittamaan, että se on Hänen väärinkäyttöä, väärinymmärrystä ja väärää edustamistaan, joka jotenkin vaikuttaa siihen tilaan, jossa tuo seurakunta on löydetty. Nyt Hän sanoo: "Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään". Hän on aiemmassa luvussa kertonut meille, mitä nuo seitsemän tähteä ovat. Hän sanoi, että nuo seitsemän tähteä ovat seitsemän seurakunnan enkelit. Jos kerran Herra sanoi, että ne ovat enkeleitä, se kelpaa hyvin minulle enkä mene edemmäs Kirjoituksia. Saatatte tuoda esiin monia vaikeuksia sen tulkinnan takia. Minä voin esittää aivan yhtä monia ongelmia, jos yritätte alkaa selittämään tätä symbolia. Minä jätän asian siihen, mihin Herrakin sen jätti. Uskon, että Hän haluaa osoittaa, että tällä todistuksella on taivaallinen asema. Nuo valaisevat taivaankappaleet ovat taivaalla, asetetut sinne ohjaamaan ja johtamaan, jos ymmärsimme ne oikein. Ja Herra viittaa, että

jokaiseen paikallisseurakunnan todistukseen liittyy taivaallinenkin asema. Mutta sitten Hän kääntyy maalliseen asemaan. Ja Hän kulkee seitsemän kultaisen lampunjalan keskitse. Mitä Hän tällä tahtoo sanoa? Sitä, ettei kyseessä ole pelkkä varmuusasia - Hänhän pitää niitä - vaan on kyseessä tarkka tutkimus; Hän tulee tutkimaan ne. Ja Hän tulee tutkimaan tuon Efesossa olevan lampunjalan. Hän sanoi, että seitsemän lampunjalkaa ovat seitsemän seurakuntaa.

Katsotaanpa mitä Herra sanoo Efesolle. Haluan teidän havaitsevan kolme yksinkertaista otsikkoa, jotka auttavat meitä analysoimaan Herran viestiä Efeson seurakunnalle. Ensimmäinen otsikko on heidän todistuksensa. Ja hän tutkii tuon todistuksen, ja sitä voisi kuvata yhdellä sanalla: uskollinen. Herrahan sanoi: "Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi"; eikä tuossa ole paljon moittimisen varaa. Olen liittänyt nuo kolme sanaa kolmeen asiaan, jotka osoittavat, kuinka hyvin tämä seurakunta on seissyt tehtävässään, jonka Jumala heille antoi.

Sanan "tekosi" liittäisin siihen energiaan, joka on yrityksen takana. Ja Tessalonikalaiskirjassahan puhutaan uskon teoista. Enkä näe siinä mitään tuomioita, että Herra ei käyttänyt sanaa "usko" tässä kohden ollenkaan. Mutta tässä on työt; liitän sen niihin ponnisteluihin, joita he tekivät. Haluaisin liittää sen evankelointiin. Sitten toinen sana eli "vaivannäkösi", joka tarkoittaa sanaa uurastaminen, väsymykseen saakka. Liitän sen 1 Tim. lukuun 6, yhteydessä vanhempaan, joka tekee työtä hyvin, uurastaa, erityisesti sen käyttöä Kirjoitusten merkityksessä. Liittäisin sen todistamisen pastoraaliseen asemaan. Ja sitten kolmas sana, "kärsivällisyytesi", joka minusta näyttää olevan oikean opetuksen tuotos, mikä rakentaa luonteenlujuutta pyhässä.

Laitan nämä kolme asiaa yhteen ja sanon sydämelleni: tässä on seurakunta, jolla on evankelointimielessä asiat kunnossa - he uurastavat hyvän sanoman kertomisessa ja koettavat tavoittaa muita. Tätä on "tekosi". Sitten haluaisin nähdä seuraavassa sanassa "vaivannäkösi" kytkennän seurakunnan pappiin ja että kaitsemista tapahtui tässä seurakunnassa. Ne, joiden vastuulle tämä tehtävä oli annettu, olivat valmistautuneet todella kuluttamaan itseään siinä.

Seitsemän lampunjalkaa - Efeso

Kuluttaminen on siis ajatuksena. Todella taivuttaen itsensä äärimmäisyyksiin, seurakunnan jäsenten parhaaksi.

Sitten on sana "kärsivällisyytesi", tuo luonteenlujuus. Voi, emmekö janoa sitä. Opetus seurakunnassa, rakentamaan luonnetta miehissä ja naisissa. Ja Herra antoi kaikista näistä ominaispiirteistä Efeson seurakunnalle täyden tunnustuksen. Eikö se ollut hienoa? Voitaisiinko niin sanoa tästä seurakunnasta? Voitaisiinko sanoa, että meidän evankeliumisponnistuksemme osoittavat, että Jumala tekee työtään meissä? Voitaisiinko sanoa, että pappeuden todisteet niissä, joille se vastuu on annettu, ilmenevät siitä uurastuksesta, jota he tähän työhön uhraavat? Nähdäänkö tulokset pyhien ominaispiirteissä?

Mainitsin eilisiltana, että kodin laatu arvioidaan sen perusteella, millaisia ihmisiä sieltä tulee. Mutta miten sitten seurakunta? Ettekö huomaa, että opetuksen – joka on eräs seurakunnan vastuista - tulisi rakentaa meissä luonnetta? Herra sanoi: "Toimintatapasi ovat kunnossa, seisot hyvin siinä tehtävässä, joka on asetettu paikallistodistukseksi." Eikö se ole hienoa? Mutta katsotaanpa uudelleen. Hän alkaa kertoa jotain lisää. Hän katsoo heihin uudestaan ja sanoo, etteivät he ole pelkästään seisomassa tehtävässään, vaan te itse asiassa seisotte totuuden puolesta. "Ja ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole". Kaikenlaisen gnostisen harhapolin, judaistisen vastakkaisuuden, kreikkalaisen liberaalisuuden keskellä, he olivat valmistautuneet seisomaan totuuden puolesta koeteltavina, miehet ja heidän opetuksensa. Siinähan ei ole mitään väärää. Ei mitään väärää Jumalan totuuden puolesta seisomisessa.

Toisinaan saan sen vaikutelman, erityisesti nuorilta uskovilta, että he ajattelevat, että heidän tulisi pyytää anteeksi kuullessaan seurakuntaan. Aivan kuin se olisi jotain peiteltävää tai jotain sellaista, joka ei ole ihan sosiaalisesti hyväksyttävää. Tai jotain, mikä ei ole edes teologisesti puolustettavissa. Rakkaat pyhät, jos uskotte, että seurakunta on se paikka, jossa teidän tulisi olla - vakuuttuneina Hengestä, Kirjoitusten kautta, älkää hävetkö sitä. Osoittakaa värinne joukoille. Antakaa heidän nähdä, että tämä on se paikka, oikea paikka ja ainoa paikka, johon voitte kaataa teidän

elämänvoimanne. Tietäkää, että olette juuri siinä paikassa, johon Jumala on teidät asettanut. Älkää pyydelkö anteeksi. Jumalan totuuden takia - ja seisokaa sen puolesta.

Elämme suvaitsevaisuuden aikaa. Olemme valmistautuneet suvaitsemaan lähes mitä tahansa - niin kauan kuin se kantaa kristillisyyden nimeä. Sana ilmoittaa, että ne tulee koetella, Sanan kautta. Tutkia sen pohjalta, mitä Jumala on paljastanut, että voisimme asettaa miehet ja heidän opetuksensa testiin. He seisovat tehtävän ja totuuden puolesta. Mutta he tekivät vielä muutakin; he joutuivat kokemaan kovia aikoja. Itse asiassa he joutuivat koviin koetuksiin; saanen viedä kuvaustani hieman pidemmälle. Sana kertoo seuraavaksi: "ja sinulla on kärsivällisyyttä (ja siinä on jälleen tuo ihana sana "kärsivällisyys", syntyneenä raamatullisen opetuksen myötä), ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut." Koetukset olivat tulleet, ja kantaminen viittaa, että taakkoja oli tullut ihmisiltä. Kärsivällisyys kertoo sietokyvystä vaikeissa olosuhteissa. Voi, kaikkia meitä ihmiset koettelevat, eikö niin? Ja kaikkia meitä myös olosuhteet vaivaavat. Mutta nämä ovat juuri niitä asioita, jotka tuovat esiin pyhän luonteenlujuutta. "ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut" – voi kuinka janoaisin kuulla tuota tunnustusta omasta työstäni!

Haluaisin teidän muistelevan hetkisen niitä todistuksia, mitä teillä on ollut tämän seurakunnan varhaisina aikoina. Oletteko työskennelleet; uurastaneet siihen pisteeseen saakka, jossa voimat kuluivat loppuun, missä työllä oli hintansa? Oletteko uhranneet paljon sille? "Minun nimeni tähden" - siinä on se motivaatio. Siinä on se, jonka täytyy koskettaa pyhän sydäntä. Olisihan ollut ihanaa, jos Herra olisi päättänyt tähän. Voin melkein nähdä efesolaisuskovien, ehkä hieman painavan päätään punastuen, kun Herra antaa tunnustuksen sanansa. Heidän todistuksensa, kiistämättömän hyvä ja uskollinen, kun Herran silmä sitä tutkii.

Seisoon tehtävässä, totuuden puolesta, koeteltuina. Ja Herra sanoi: "Minä tiedän".

Mutta seuraavissa jakeissa tulemme toiseen otsikkoon, jota toivon, ettei olisi tarvinnut koskaan edes olla: Herra asettaa sormensa heikkouteen, joka saattaa olla kohtalokasta. "Se minulla on sinua vastaan, että olet ...langennut". Nyt hyppään siis

Seitsemän lampunjalkaa - Efeso

muutaman sanan ylitse, suoraan seurakunnan tilaan, jota Herra korostaa. "Olet langennut" - verbin aikamuoto on perfekti, joka tarkoittaa, että jotain on tapahtunut menneisyydessä. Ja tila, sen seurauksena, on tämä: olet langennut. Ei ole kyse siitä, että he olisivat kompastelleet, josta helposti ja nopeasti nousta taas ylös. Sillä jos viette tuon verbin ajatuksen sen syvimpään merkitykseensä, he ovat edelleen makaamassa siellä! He ovat maassa.

Tiedän, että tätä verbiä voidaan käyttää lähes missä tahansa yhteydessä. Esimerkiksi, että terälehti putoaa kukasta alas mutaan tai sotilaasta, joka on kaatunut haavoissaan. Se on ikäänkuin tuon verbin tausta. Mutta, uskon, se ei ole sitä, mihin Herra haluaa kiinnittää huomiotamme tässä kohdassa. Kysytte ehkä, miten niin? Tutkikaamme nyt lankeamisen kohdetta. "Olet hyljännyt ensirakkautesi". Saatatte sanoa, että heidän innostuksensa ei enää siis ollut yhtä palavaa, kuin se oli aiemmin. Epäilen tuota. Me kaikki muistamme sen sydämen onnen, tuon henkilökohtaisen kokemuksen, kun ensi kertaa tulimme Kristuksen luo. Saatamme Cooperin tavoin kaivata niitä ihania tunteita, jotka kuuluivat kääntymyksemme aikaan. Mutta en usko siitä olevan nyt kyse. Tuo sana tarkoittaa "jättää" tai "jättänyt", menneessä aikamuodossa. Ja se on sama sana 1 Kor. luvussa 7, yhteydessä vaimoon: ohjeena, ettei jättäisi miestensä.

Alan nyt nähdä, että on kyse täydellisestä hylkäämisestä, luopumisesta, pois kääntymisestä. Mistä, intohimostako? Ei, vaan henkilöstä. Nyt alan nähdä mitä "langennut" tarkoittaa, ei sen kirjaimellisessa mielessä vaan symbolisessa, vertauskuvallisessa mielessä. Tässä on seurakunta, pesty Kristuksen verellä, kulkemassa läpi Aasian turhuuden markkinoita, ja Efeson itsensä. Jotakin on tapahtunut. Jotain on tullut sisään yllättäen, dramaattisesti, nopeasti - se löytyy verbin "jättää" aikamuodosta. Jossain vaiheessa tämä seurakunta jätti, hylkäsi ja kääntyi pois - mistä - ensirakkaudestaan, se jätti Kristuksen.

Voisin kuvailla sen Salomon elämänvaiheiden kautta. 1 Kun. 3:3 sanoo: "Salomo rakasti Herraa". Se oli hyvää. 1 Kun. 11:1 sanoo: "Salomo rakasti monia vieraita naisia" (engl. käännös). Hän teki sitä halukkaasti. Rakkaat veljet ja sisaret, ottakaa sydämellenne se, että tämä oli Efeson

seurakunnan tuomio. Langennut morsian, joka on antanut pettää itsensä; rakkaudestaan, kuuliaisuudestaan, yhteydestään? Kyllä, toisen käsiin. "Sinä olet langennut" - voitteko nyt nähdä seurakunnan tilan? Voitteko nähdä, kuinka Herra on asettanut sormensa seurakunnan jäsenten kutsumisen päälle? Se saa minut miettimään: voisiko olla mahdollista, että se, mitä pitäisimme hyvänä seurakuntana - toimintatavat, periaatteet, tarkoitus oikein, mutta jotain on tullut sisään. Herra sanoi: "hyljännyt ensirakkautesi".

Tämä pettäminen voi ainoastaan ilmetä myöhemmin aikoina. Herra laittaa sormensa tämän aiheuttaneen juuren päälle, tässä tilanteessa, ja Hän antaa lääkkeen. Mikä se on? Ensiksi Hän sanoo: "Muista". Eli palaa mielessäsi takaisin siihen, muistele sitä. Mitä se oli ja mitä se tarkoitti - rakkaus Kristukseen, rakkaus Hänen persoonaansa, rakkaus Hänen toimiinsa, rakkaus Hänen tarkoitukseensa, välittäen, halliten ja ohjaten. "Muista" ja sitten "tee parannus". Tuo käskymuoto on samassa aikamuodossa. "Tee ne toimenpiteet", se on ainoa tie. Efeson seurakunnan tulee todella kohdata se, mitä on tapahtunut, ja tehdä parannus. Ja ensirakkauden myötä tulevat taas ne ensimmäiset teot.

En tiedä teidän kokemuksistanne, mutta minä olen ollut useissa seurakunnissa ympäri maailmaa, osana seurakunnan todistusta 38 vuoden ajan. Olen havainnut jotain matkan varrella. Yksi asia, jonka olen hyvin toistuvasti oppinut on tämä: se "kurssi", jota seurakunta on vuosien ajan kulkenut - johtaminen jota seurakunta tuottaa, ominaispiirteet jotka siitä käyvät ilmi - joskus menetetään valvonnan herpaantuessa, joka vaikuttaa vaarattomalta, kun seurakunnan vanhimmat sallivat, vastaanottivat jonkun henkilön tai henkilöitä, jonkin periaatteen tai toiminnan tulla sisään, ja se muutti ja vaihtoi entisen. Sanon tämän siksi, koska näissä päivissä joita elämme, olen tiedostanut, että eräs asia on tekemässä hyvin erityistä hyökkäystä seurakuntiin ja Jumalan ihmisten perheisiin - ja sen päämäärä on tuhota todistus Kristuksesta tässä pahassa maailmassa. Sen vuoksi, rakkaat veljet ja sisaret, tämä on todella elintärkeää, että me pidämme silmämme kiinnittyneinä Kristuksen persoonaan. Että Hän on se, joka täyttää mielemme, sydämemme, ajatuksemme. Ja se oli Hän, joka oli valaistu silmiemme eteen

Seitsemän lampunjalkaa - Efeso

Totuuden Kirjoitusten kautta. Silloin kykenemme panemaan käytäntöön periaatteet, jotka ohjaavat, suojaavat ja pitävät seurakunnan todistuksessa Hänelle, muukalaisuuden maassa. On niin helppoa työllistää itsensä oikeilla toimilla, ja jopa oikeilla periaatteilla, jopa oikealla tarkoituksella - eikä silti sellaisella kiintymyksellä ja rakkaudella, joka tulee todellisen Kristukseen kihlautumisen kautta. Ja tuo laeva tie on juuri se, joka johtaa tuhoon. Meidän tulee rakastaa Häntä, ei sentimentaalisesti, vaan voimakkaasti vihkiytyneinä Hänelle.

Rakkaudesta Kristukseen rakastamme myös Hänen kansaansa, ja haluamme antaa heille periaatteet ja toiminnat, jotka ovat heidän tärkein päämääränsä. Se on Herran viesti. Hän sanoi: "Olet jättänyt, hyljännyt, kääntynyt pois ensirakkaudestasi - tarkoituksen, tilasi. Ja lääke sille: tee parannus. Mene takaisin ja korjaa se", sitä Herra sanoo. Koska nyt Hän tulee kolmanteen kohtaan. Todistus: se on uskollinen, heikkous löytyy joka saattaa olla kohtalokasta, ja varoitus, se on viimeinen. "Ellet tee parannusta", mikä siitä seuraa? Hän sanoi näin: "mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta". Eli lampunjalka tultaisiin poistamaan.

Jumalan täytyi tehdä se kansallisesti. Viimeinen tiedossani oleva historiallinen referenssi Vanhan testamentin seitsemään oksamaiseen lampunjalkaan löytyy Tiituksen holvikäytävästä Roomassa ja se on viety "pakko siirtolaisuuteen" Roomaan. Se on luonnollisesti vain kuvaannollista, mutta eikö se ole kuin Israel hajaantuneena nyt? Lampunjalka on seurakunta. Mitä uskon Herran sanovan tässä ei ole jonkin poistamista seurakunnasta, vaan että heidät kokonaisuutena tultaisiin poistamaan.

Voisin viedä teidät tänä iltana vähäksi aikaa pieneen kokoussaliin, joka tietääkseni edelleen kantaa katollaan nimeä Gospel Hall, pienessä malesialaiskylässä. Mutta tuon salin on viidakon kasvusto ja luste rämettänyt. Tuossa pienessä salissa saarnasin yli sadalle ihmiselle, näimme heidän edistyvän ja kastoin heidät ja näimme heidän kokoontuvan, Herran nimeen. Näimme pienen seurakunnan syntyvän siellä, ja se toimi hienosti vuosia. Mutta sitten, epäviisaan vastaanottamisen kautta -

miehiltä, jotka olivat olleet kosketuksissa karismaattiseen opetukseen, tuo pieni seurakunta haltioitui. Tuo kokoontuminen solutettiin, ja tuhottiin. Meillä oli surullinen velvollisuus sulkea ovi siellä - ryhmälle, joka ei enää kokoontuisi siellä.

Joka kerta kun luen tätä raamatunkohtaa, ajatukseni palaavat sinne takaisin. "Työnnän sinun lampunjalkasi pois paikaltaan"; ehkä juuri tänä iltana, täällä, se ei tuntuisi kovin todennäköiseltä. Hyvä pyhien ryhmä, hyvää harjoitusta heidän keskuudessaan, mutta tässä on Herran varoitus: "ellet tee parannusta". Jos se, mikä on syönyt ja syö teidän elämänne tosi ytimessä - Kristus- sana - jollei se ole niin, väistämättömästi ja vääjäämättömästi teidän ryhmänne tullaan hajaannuttamaan.

Ja tämän varoituksen myötä Herra siirtyy antamaan kolme lausuntoa, kun Hän päättää sanomansa. Hän antaa sen lausunnon, joka vaikuttaa olevan aivan väärässä paikassa. Vaikka sitä on vaikea sovittaa yhteen, silti uskon siinä olevan tärkeän merkityksen. Hän sanoi: "se sinulla on". Mitä se on? Hän kohdistaa huomion johonkin joka näyttää tarjoavan toivoa. Mutta väitätte ehkä, että mitä Hän sanoo, on hyvin negatiivista. "Se sinulla on, että sinä vihaat", eikö tämä ole vastakkaista rakkaudelle, josta Hän on juuri puhunut? "se sinulla on, että sinä vihaat nikolaiittain tekoja".

Voitte saada vaikka minkälaisia selityksiä koskien nikolaiittoja. Heistä tiedetään hyvin vähän. Jotkut kytkevät heitä Nikolakseen, Apt. 6., ja tyrkyttävät hänen syykseen koko liberaalisuuden opetuksen linjan ja niin edelleen - joka voi olla tai ei ole oikein. Sehän on vain historiaa. Ehkä tuo sana yksinkertaisesti kuvaa niitä juuria, johtolanka siihen, sanaan joka merkitsee "ottaa ihmiset valtaansa". Olisiko kyseessä pappisjärjestelmän alkava nousu? Ehkäpä nämä kaksi asiaa kulkevat yhdessä, koska silloin kun saat väärää opetusta, yleensä saat myös miehiä, jotka ovat innokkaita levittämään niitä. Ja hyvin todennäköisesti nämä kaksi asiaa ilmestyvät yhdessä.

Mutta Herra sanoi nyt: "Mutta vaikka Minulla on nämä sinua vastaan, sinä et silti ole valmis suvaitsemaan sitä, mikä on brutaalisti Raamatun vastaista. Ja juuri tässä käyttäytymisessä ilmenee toivoa". Kun henkilöllä, ja pyhillä, on arvostus Kirjoituksiin, löytyy vielä tilaa parantumiselle, tilaa herätykselle, tilaa

Seitsemän lampunjalkaa - Efeso

ennalleen palauttamiselle. Mutta kun löytyy seurakunta, joka on häpeämättömästi astunut Sanan ylitse ja sanonut "ei" sen auktoriteetille, se asettaakin oman tarkoituksen, ominaispiirteet, ja muovaa sen oman johtamismallin. Silloin luonnollisesti on tultu tilanteeseen, jossa ennalleen palauttaminen on toivotonta.

Herra sanoo: "On vielä jotain toivon perustaa, olette jopa valmistautuneet olemaan sietämättä, raamatullisin perustein. Mutta se on edelleen negatiivisessa mielessä - jollei parannusta tapahdu. Mutta nyt Hän kääntyy ryhmän puoleen: "Jolla on korva" - eivät kaikki, joilla on fyysiset korvat, tule kuulemaan tätä sanomaa, tule tunnistamaan sitä siksi mitä se on - Sana Herralta tälle seurakunnalle. Sillä Hän sanoo: "Jolla on korva, se kuulokoon", ja sitten Hän siirtyy viimeiseen kohtaan. "Anna rakkautesi tulla positiiviseksi, anna sen tulla henkilökohtaiseksi - sinulla on vastuu." Ja sitten seuraa lupaus: "Sen, joka voittaa" - ja voin kuulla tässä ikäänkuin kaiun Yläsalista, Joh. 16., kun Herra sinä iltana ennen ristiä sanoi: "Minä olen voittanut maailman". Johannes tuo tämän uudelleen 1 Joh. 5:4:ssä, "sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman". Eikö se ole hän, joka uskoo, että on Jeesus on Jumalan Poika. Se on kytketty Hänen persoonaansa.

Mitä Herra sanoi? Jopa tässä langenneessa seurakunnassa - voisimme jopa kutsua Efeson seurakuntaa viralliseksi seurakunnaksi - mutta Herra sanoo sitä langenneeksi seurakunnaksi. Tässäkö langenneessa seurakunnassa voittajia? Ja mitä heille seuraa? Herra sanoo: "Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta" - mihin tämä meidät vie? - "joka on Jumalan paratiisissa", Hänen valmistamaansa paikkaan, Hänen paratiisiinsa, lupaukseensa.

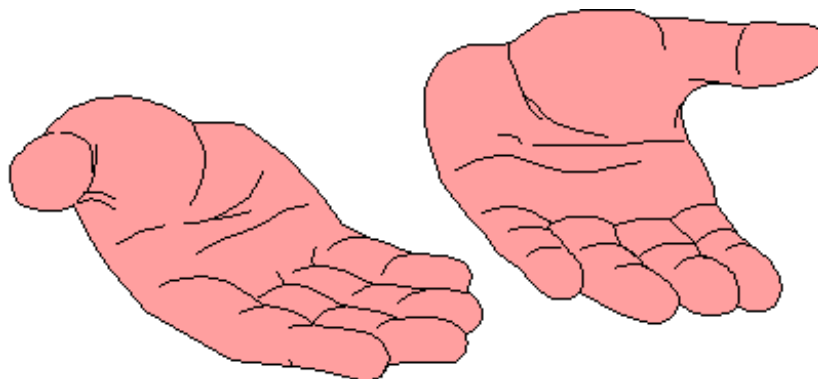
Mitä Hän tekee? Hän tarjoaa langenneessa seurakunnassa olevalle voittajalle nautinnon, kokemuksen ja pääsyn lankeamattomiin olosuhteisiin.

Se vie minun ajatukseni takaisin Eedeniin, Eevaan ennen lankeemusta. Valmistettu paikka oli siellä, paratiisi josta nautitte, ja tässä Herra sanoo: "Hän lankesi" - Eeva lankesi. Efeson seurakunta lankesi. Se Efeso, joka sana merkitsee "haluttava" - mutta se lankesi. Mutta noissakin olosuhteissa sille, joka on valmis asettamaan uskonsa yhteyteen Vapahtajan kanssa, Jumalan Poikaan, Hänen persoonassaan, ja sallii Hänen intohimonsa tulvia sieluun, sille on olemassa paratiisi, valmistettu paikka, joka - olen sitä mieltä - ei tarkoita vain pelkästään tulevaisuutta, vaan on NYT, kokemuksena. Nautinto lankeamattomista olosuhteista - se on voittajan osa.

Hyvät pyhät, tänä iltana haluaisin mennä kotiin, ja Jumalani edessä löytää, olenko hyljännyt ensirakkauteni? En pelkästään sitä intohimoa, vaan Persoonan. Ja palata tarkasti siihen kohtaan, jossa tuo hylkäys tapahtui. Missä paikassa otin avosylin vastaan jonkun toisen. Periaatteen, jossa Hänellä ei enää ollutkaan ensimmäinen sija sydämessäni. Jos tämä tehdään henkilökohtaisesti, ja sitten seurakuntana, silloin voi tapahtua ennalleen palauttaminen.

Siunatkoon Jumala meille Sanansa.

Jim Allen

Hengellinen vastaanottavaisuus

Hengellinen vastaanottavaisuus ei ole yksittäinen asia, vaan se on paremminkin eräänlainen sekoitus - useiden elementtien yhteensulauma sielun sisimmässä. Se on vetoa jonkun puoleen, mielensuunta, myönteinen suhtautuminen johonkin, kaipaus saada jotakin. Tästä voidaan päätellä, että sitä esiintyy asteittain: meillä voi olla sitä enemmän tai vähemmän, yksilöstä riippuen. Voimme hävittää sen välinpitämättömyydellämme tai lisätä harjoituksen avulla. Se ei ole mikään mahtava ja vastustamaton voima, joka tulee meihin kuin salama kirkaalta taivaalta. Se on todellakin Jumalan lahja, mutta meidän on tiedostettava se ja kehitettävä sitä kuten jokaista muutakin lahjaa kunhan oivallamme, mitä tarkoitusta varten se on annettu.

Nykyisen evankelisuuden vakavan romahdustilan syynä on kykenemättömyys ymmärtää tämä. Uskonnollisessa kokonaisvaltaisuudessamme nykyään ei ole tilaa harjoittamisen ja kehittämisen ajatukselle, joka oli hyvin rakas vanhoille pyhille. Se on liian hidasta, liian tavallista. Nyt vaaditaan hohtoa ja nopeasti sujuvaa dramaattista toimintaa. Kristillinen sukupolvi, joka on kasvanut nappia painamalla toimivien automaattisten koneiden keskellä, ei siedä hitaampia ja vähemmän suorita menetelmiä jumalasuhteessamme. Luemme luvun Raamatusta, pidämme lyhyen hartaushetken ja ryntäämme pois toivoen kykenevämmekorjaamaan syvän sisäisen romahduksemme ottamalla osaa toiseen hengelliseen kokoukseen tai kuuntelemalla vielä yhtä äskettäin kaukomailta palanneen uskonnollisen seikkailijan kertomaa jännittävää tarinaa.

Tämän hengen surulliset seuraukset ovat täysin nähtävissämme. Pintapuolisen hengellinen elämä, tyhjänpäiväiset uskonnolliset filosofiat, hengellisten kokousten huvipuolen tärkeämyyden, ihmisten ylistäminen, luottamus uskonnollisiin muotomenoihin, puoliskonnolliset yhdyskunnat, kaupalliset menetelmät, Pyhän Hengen voiman sekoittaminen omalla voimalla toimivaan persoonallisuuteen: nämä ja näiden kaltaiset ovat pahan taudin, sielun syvän ja vakavan sairaudentilan oireita.

Syvään sairaudentilaan ei ole syytä vain yksi henkilö, eikä yksikään kristitty ole täysin syytön. Me olemme kaikki myötävaikuttaneet joko suoraan tai epäsuorasti tähän

murheelliseen asiointilaan. Olemme olleet liian sokeita nähdäksemme, liian arkoja puhuaksemme tai liian omahyväisiä kaivataksemme parempaa ruokaa kuin mitä se keho ja tavanomainen ravinto on, johon jotkut näyttävät tyytyneen. Olemme toisin sanoen hyväksyneet toistemme käsitykset, jäljitelleet toistemme elämää ja ottaneet toistemme kokemukset omien kokemuksemme esikuviksi. Ja sukupolvien ajan kehityksen suunta on ollut alaspäin. Nyt olemme tulleet hiekkaiselle kesantopellolle, ja mikä pahinta, olemme tehneet Totuuden Sanan omien kokemuksemme kaltaiseksi ja hyväksyneet nykyisen matalan tason pyhien todelliseksi vihreäksi niityksi.

Meiltä vaaditaan päättäväisyyttä ja suuri määrä rohkeutta riuhtaistaksemme itsemme irti aikamme otteesta ja palataksemme takaisin raamatulliselle tielle. Mutta se ei ole mahdotonta. Menneinä aikoina oli kristittyjen tehtävä se silloin tällöin. Löydämme historiasta useita laajamittaisia paluumatkoja, joita johtivat sellaiset miehet kuin Pyhä Fransiskus, Martti Luther ja George Fox. Valitettavasti tällä hetkellä ei ole näköpiirissä ketään Lutheria tai Foxia. Onko odotettavissa ennen Kristuksen tuloa tällainen paluu raamatulliselle tielle vai ei; siitä kristityt eivät ole päässeet yksimielisyyteen, mutta sillä ei nyt ole meille kovin suurta merkitystä.

Emme vaadi tietää, mitä Jumala kuitenkin suvereenisuudessaan saattanee tehdä maailmanlaajuisessa mittakaavassa. Mutta luulen tietäväni ja pystyväni kertomaan muillekin sen, mitä Jumala tahtoo tehdä Hänen kasvojaan etsivälle vilpittömälle miehelle ja naiselle. Kääntyköön jokainen ihminen tosissaan Jumalan puoleen, alkakoon harjoittaa itseään jumalaisuuteen ja pyrkiköön kehittämään hengellisen vastaanottavaisuutensa lahjoja uskon, kuuliaisuuden ja nöyryyden avulla niin, että tulee huomaamaan, että tulokset ylittävät kaiken sen, mitä hän on saattanut toivoa huonoimpina ja heikoimpina päivinä.

Ihminen, joka näin katumuksen ja vilpittömän Jumalan puoleen kääntymisen kautta haluaa murtautua ulos siitä muotista, jossa häntä on pidetty, ja joka haluaa kulkea Raamatun antamien hengellisten ohjeitten mukaan, tulee ihastumaan löydöstään.

Sanon vielä kerran: Jumalan universaalinen läsnäolo on tosiasia. Jumala on

Hengellinen vastaanottavaisuus

lähellämme ja koko maailmankaikkeus on täynnä Hänen elämäänsä. Eikä Hän ole mikään tuntematon ja vieras Jumala, vaan tuttu ja läheinen Herramme Jeesuksen Isä, jonka rakkaus on näiden tuhansien vuosien ajan ympäröinyt syntistä ihmiskuntaa. Jatkuvasti Hän yrittää saada meidän huomiomme kiinnitetyksi itseensä, yrittäen ilmoittaa itsensä meille ja viestiä kanssamme. Meillä on sisimmässämme kyky tuntea Hänet, jos vain haluamme vastata myönteisesti Hänen tarjoukseensa. Ja tätä me kutsumme ihmisen suorittamaksi Jumalan etsinnäksi. Opimme tuntemaan Hänet yhä paremmin sitä mukaa, kun herkkyytemme ja vastaanottavaisuutemme tulee täydellisemmäksi uskon ja rakkauden ja harjoituksen myötä.

Oi, Jumala ja Isä, kadun synnillistä kiinnostustani näkyviin asioihin. Maailma on merkinnyt minulle liian paljon. Sinä olet ollut lähelläni koko ajan, enkä minä ole sitä tiennyt. Olen ollut sokea Sinun läsnäolollesi. Avaa silmäni, että voisin nähdä Sinut minussa ja ympärilläni. Kristuksen tähden, Amen.

Kirjasta "Jumalan nälkä",

A. W. Tozer

Turmeltu timantti?

Herran käsi on tämän tehnyt...

Job 12:6-11: "Ja rauhassa ovat väkivaltaisten majat, turvassa ne, jotka ärsyttävät Jumalaa, ne, jotka kantavat jumalansa kourassaan." - "Mutta kysypä eläimiltä, niin ne opettavat sinua, ja taivaan linnuilta, niin ne ilmoittavat sinulle; tahi tutkistele maata, niin se opettaa sinua, ja meren kalat kertovat sinulle. Kuka kaikista näistä ei tietäisi, että Herran käsi on tämän tehnyt, hänen, jonka kädessä on kaiken elävän sielu ja kaikkien ihmisolentojen henki?" - "Eikö korva koettele sanoja ja suulaki maista ruuan makua?"

Useita vuosia sitten Englannin kuninkaalle tuotiin Afrikasta löydetty valtaisa, hiematon timantti. Kuningas lähetti sen Amsterdamiin, eräälle maailman kuuluisimmista jalokivenhiojista, jotta hän viimeistelisi siitä upeimman kruununjalokiven.

Mitä luulette hänen tehneen sille? Hän otti tuon mittaamattoman arvokkaan jalokiven ja leikkasi siihen loven. Hioja asetti tämän mittaamattoman arvokkaan kiven työpöydälle, ja suuntasi siihen voimakkaan iskun ja tuo loistava kivi halkesi keskeltä kahtia! Tuota iskua oli valmisteltu ja suunniteltu viikkokausia. Hioja teki siitä useita piirustuksia ja näköismallin, sekä testasi sen laatua, heijastuskykyä ja mahdollisia ääriovivoja, kaikkein tarkimmalla tavalla. Ja tuo mies jolle työ uskottiin, oli eräs maailman taitavimmista jalokivenhiojista.

Sanotko, että tuo isku oli epäonnistunut? Ei! Se oli tuon jalokivenhiojan taitojen mestarinäytös. Kun hän antoi tuon iskun, hän teki juuri sen tehtävän, joka saattaisi tuon kiven sen täydellisimpään muotoonsa, valonheijastukseensa ja jalokiven loisteesseensa. Tuo isku, joka näytti turmelevan tuon loistokkaan kiven, oli itse asiassa sen täydellinen vapautus. Koska noista kahdesta puolikkaasta saatiin lyömällä esiin kaksi mitä mahtavinta jalokiveä, jotka tuon taitavan jalokivenhiojan silmä oli havainnut piiloutuneena tuohon raakaan, hiomattomaan kiveen, jollaisena se oli tuotu kaivoksesta.

Joskus Jumala sallii raskaiden iskujen pudota elämäämme. Sielu huutaa tuskissaan, kun isku näyttää täysin väärältä ja kohtuuttomalta. Mutta se ei ole, koska - veli ja sisar - sinä olet kaikkein arvokkain jalokivi Jumalan maailmassa. Ja Hän on koko maailmankaikkeuden taitavin jalokivenhioja.

Jonain päivänä sinäkin loistat Hänen kuninkuuden kruunussaan. Kun sinä nyt lepäät Hänen käsissään, Hän tietää tarkalleen, kuinka sinun kanssasi tulee toimia. Ei yhtäkään iskua sallita tulevan sinun aran sielusi päälle, Jumalan niin sallimatta, ja Hän nostaa niiden syvyyksistä siunauksia ja hengellistä rikastumista, jotka ovat olleet sinulle näkymättömiä ja joita et ole osannut ajatella.

JHM

